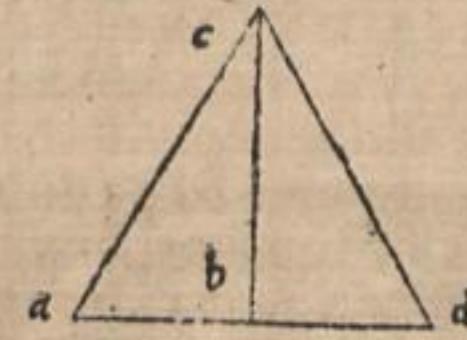

perpendicularem super lineam $b\ c$, quam pono æqualem $a\ b$, & produco lineam $d\ c$, erit per præcedentem, quadratum $d\ c$, æquale duobus quadratis duarum linearum $d\ b$ & $b\ c$, & quia $b\ d$ posita est æqualis $b\ a$, erunt per communem scientiam quæ est linearum æqualium æqualia esse quadrata, quadrata duarum linearum $a\ b$ & $b\ d$ æqualia: quapropter erit quadratum $d\ c$, æquale quadrato $a\ c$, ergo per aliam communem scientiam quæ est conuersa prioris, scilicet, lineas, quarum quadrata sunt æqualia, esse æquales, erit $d\ c$ æqualis $a\ c$, quare per s: angulus b trianguli $a\ b\ c$, est rectus, quod est propositum.

Eucli. ex Zamb.

Theorema 34. Propositio 48.

48 Si trianguli quod ab uno laterum quadratum, æquale fuerit eis quæ ex reliquis trianguli lateribus quadratis, angulus comprehensus sub reliquis trianguli duobus lateribus, rectus erit.

THEON ex Zamb. Trianguli namq; $\alpha\ \beta\ \gamma$, quod ex uno latere $\beta\ \gamma$ quadratum, æquum sit eis quæ ex $\beta\ \alpha$, $\alpha\ \gamma$ lateribus, quadratis. Dico quod angulus $\beta\ \alpha\ \gamma$, rectus est. Excitat enim (per ii propositionem) ab α , signo, ipsi $\alpha\ \gamma$ rectæ lineæ ad angulos rectos $\alpha\ \beta$. Et (per 5 propositionem) ponatur ipsi $\alpha\ \beta$, æqualis $\alpha\ \delta$, δ (per i postulatum) connectatur $\delta\ \gamma$. Et quoniam æqualis est δ & ipsi $\alpha\ \beta$, quadratum quod ex $\delta\ \alpha$, æquum est quadrato quod ex $\alpha\ \beta$. Commune apponatur quadratum quod ex $\alpha\ \gamma$, quadrata igitur quæ ex $\delta\ \alpha$ & $\alpha\ \gamma$, æqualia sunt eis quæ ex $\beta\ \alpha$ & $\alpha\ \gamma$ quadratis. At (per præcedentem) quadratis quæ ex $\delta\ \alpha$ & $\alpha\ \gamma$, æquum est quadratum quod ex $\delta\ \gamma$. Rectus enim est angulus $\delta\ \alpha\ \gamma$. Quadratis autem ex $\alpha\ \beta$ & $\alpha\ \gamma$ (per hypothesis) æquum est quadratum quod ex $\beta\ \gamma$, nam id recipuum est. Quadratum igitur quod ex $\delta\ \gamma$, æquum est quadrato quod ex $\beta\ \gamma$. Quare latus $\delta\ \gamma$, lateri $\beta\ \gamma$ est æquale: Et quoniam $\alpha\ \delta$, ipsi $\alpha\ \beta$ est æquale, communis autem $\alpha\ \gamma$, duæ igitur $\delta\ \alpha$ & $\alpha\ \gamma$, duabus $\beta\ \alpha$ & $\alpha\ \gamma$ sunt æquales, δ basis $\delta\ \gamma$, basis $\beta\ \gamma$ æqualis. Angulus igitur $\delta\ \alpha\ \gamma$ angulo $\beta\ \alpha\ \gamma$ (per 5 propositionem) est æqualis. At angulus $\delta\ \alpha\ \gamma$, rectus est: rectus igitur est δ angulus $\beta\ \alpha\ \gamma$. Si trianguli ergo quod ab uno laterum quadratum, æquum fuerit eis quæ à reliquis trianguli duobus lateribus, quadratis, angulus comprehensus sub reliquis duobus trianguli lateribus, rectus erit. Quod erat offendendum.

CAMPANI additio.

Propositis quibuscumq; quadratis, alteri illorum gnomonem reliquo æqualem describere.

Proponantur ergo duo quadrata, scilicet, $a\ b$ & $c\ d$, & sit propositum producere gnomonem circa quadratum $a\ b$, æqualem $c\ d$ quadrato. Protrahatur itaq; unum latus quadrati $a\ b$ ad æqualitatem unius lateris quadrati $c\ d$ in continuum & directum, & sit $f\ e$, ita quod $f\ e$ sit æquale uni laterum quadrati $c\ d$, & ex e educam lineam rectam ad a : fit ergo triangulus orthogonius, quia $f\ e$ est angulus rectus. Necatur ergo sic argumentū secundum penultimam primi, quadratum $e\ a$ est tantum, quantum quadratum $e\ f$ & quadratum $f\ a$, sed quadratum $e\ f$ est æquale quadrato $c\ d$, & quadratum $f\ a$ est æquale quadrato $a\ b$, ergo quadratum $a\ e$, est æquale quadratis $a\ b$ & $c\ d$. Item $e\ f\ a$, est triangulus, ergo $e\ f$ & $f\ a$ latera, sunt longiora $a\ e$ latere, secundum 10 primi, sed $f\ a$ est æquale $f\ b$ ratione quadraturæ, ergo $e\ f$ & $f\ b$ sunt longiora $a\ e$, ergo illa totalis linea, scilicet, $e\ b$, est maior $a\ e$: resecetur ergo $b\ e$ ad æqualitatem $a\ e$, ad punctum c , ita quod $b\ c$ sit æquale $a\ e$, ergo quadratum $b\ c$ est æquale quadrato $a\ e$, sed quadratum $a\ e$, ut prius probatū fuit, est æquale quadratis $a\ b$ & $c\ d$, ergo quadratum $b\ c$ est æquale eisdem. Sed quadratum $b\ c$ addit supra quadratum $a\ b$, gnomonem illum quem uides, ergo gnomo ille, est quadrato $c\ d$ æqualis, quod erat probandum.

d 2 EVCLIDIS

LIBRI PRIMI FINIS.